

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

Zagreb, Koturaška 43/IV
**KLASA: UP/II-034-02/21-02/7
URBROJ: 354-01/21-8
Zagreb, 9. travnja 2021.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u Vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednice te Darie Duždević i Zvonimira Jukića, članova, povodom žalbe žalitelja Lakolit d.o.o., Šibenik, OIB: 21324035912, zastupanog po opunomoćeniku Marku Andrijaniću, odvjetniku u Zagrebu, na Odluku o poništenju postupka davanja koncesije za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina, broj objave: 2018/S 01K-0021811, davatelja odobrenja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina radi davanja koncesije za eksploataciju Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb, OIB: 19370100881, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13 i 74/14) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Lakolit d.o.o., Šibenik na Odluku o poništenju postupka davanja koncesije za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, broj objave: 2018/S 01K-0021811, davatelja odobrenja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina radi davanja koncesije za eksploataciju Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb, kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Lakolit d.o.o., Šibenik za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Davatelj odobrenja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina radi davanja koncesije za eksploataciju - Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb objavio je 9. kolovoza 2018. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) Obavijest o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina, broj objave: 2018/S 01K-0021811. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju slijedećih kriterija: 1. stručna utemeljenost predviđenog programa ukupnih dodatnih istražnih radova po vrsti i opsegu s troškovnikom te detaljni plan radova, koji će biti izvedeni u prvoj godini istraživanja, u skladu s posebnim uvjetima i ograničenjima, 2. visina ponuđene godišnje naknade za koncesiju, 3. dužina roka do kada se namjerava obaviti dodatno istraživanje mineralnih sirovina, 4. dužina roka i plan sanacije dodatnih istražnih radova na eksploatacijskom polju, odnosno dužina roka do kada se namjerava s ministarstvom nadležnim

za rudarstvom sklopiti ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina, 5. iznos i način osiguranja novčanih sredstava dovoljnih za izvođenje dodatnih istražnih radova prema dostavljenom programu ukupnih dodatnih istražnih radova, 6. bolja stručna osposobljenost i veća financijska sposobnost podnositelja ponude za izvođenje dodatnih istražnih radova.

U predmetnom postupku javne nabave pristigle su dvije ponude. Davatelj koncesije je obje ponude ocijenio valjanima te je dana 29. listopada 2018. donio Odluku o odabiru KLASA: UP/I-310-01/18-03/142, URBROJ: 526-03-03-02-01/1-18-12, kojom je, kao najpovoljniju, odabrao ponudu ponuditelja Kameni zid d.o.o. Drniš.

Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je dana 29. studenog 2018. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio ponuditelj Lakolit d.o.o. Šibenik.

Postupajući po navedenoj žalbi, ovo državno tijelo je Rješenjem KLASA: UP/II-034-02/18-02/16, URBROJ: 354-01/18-9 od 30. siječnja 2019. poništilo Odluku o odabiru i vratilo predmet na ponovno postupanje.

Nakon dostave gore navedenog Rješenja davatelj koncesije je u ponovljenom postupku, dana 25. ožujka 2019. donio novu Odluku o odabiru kojom je ponovno odabrao ponudu ponuditelja Kameni zid d.o.o. Drniš.

Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je dana 8. travnja 2019. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio, i davatelju koncesije u roku za žalbu predao, ponuditelj Lakolit d.o.o. Šibenik.

Postupajući po navedenoj žalbi, ovo državno tijelo je Rješenjem KLASA: UP/II-034-02/19-02/4, URBROJ: 354-01/19-10 od 11. lipnja 2019. poništilo Odluku o odabiru i vratilo predmet na ponovno postupanje.

Davatelj koncesije je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, dana 30. kolovoza 2019. donio novu Odluku o odabiru KLASA: UP/I-310-01/18-03/142, URBROJ: 526-03-03/2-19-30, kojom je ponovno odabrao ponudu ponuditelja Kameni zid d.o.o. Drniš.

Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je 12. rujna 2019. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio, i davatelju koncesije u roku za žalbu predao, ponuditelj Lakolit d.o.o. Šibenik.

Postupajući po navedenoj žalbi, ovo državno tijelo je Rješenjem KLASA: UP/II-034-02/19-02/11, URBROJ: 354-01/19-10 od 28. studenoga 2019. odbilo žalbu žalitelja.

Protiv rješenja KLASA: UP/II-034-02/19-02/11, URBROJ: 354-01/19-10 od 28. studenoga 2019. žalitelj je podnio tužbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

Postupajući po navedenoj tužbi, Visoki upravni sud Republike Hrvatske je Presudom Posl. Broj: UsII-24/20-12 od 20. veljače 2020. poništilo rješenje ovog tijela KLASA: UP/II-034-02/19-02/11, URBROJ: 354-01/19-10 od 28. studenoga 2019., poništilo odluku o odabiru davatelja koncesije od 30. kolovoza 2019. i vratilo predmetni postupak u stadij pregleda i ocjene ponuda.

Davatelj koncesije je dana 20. svibnja 2020. donio odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina kojom je odabrao ponudu ponuditelja Kameni zid d.o.o. Drniš.

Na navedenu odluku o odabiru žalbu je dana 12. lipnja 2020. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio, ponuditelj Lakolit d.o.o. Šibenik.

Postupajući po navedenoj žalbi, ovo državno tijelo je Rješenjem KLASA: UP/II-034-02/20-02/5, URBROJ: 354-01/20-9 od 31. srpnja 2020. poništilo odluku o odabiru od 20. svibnja 2020.

Protiv rješenja KLASA: UP/II-034-02/20-02/5, URBROJ: 354-01/20-9 od 31. srpnja 2020. tužbu je Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske podnio ponuditelj Kameni zid d.o.o., Drniš. Postupajući po navedenoj tužbi, Visoki upravni sud Republike Hrvatske je

Presudom Posl. Broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. odbio tužbeni zahtjev za poništenje rješenja.

Postupajući po Rješenju ovog državnog tijela KLASA: UP/II-034-02/20-02/5, URBROJ: 354-01/20-9 od 31. srpnja 2020., kojim je poništena odluka o odabiru od 20. svibnja 2020., davatelj koncesije je ponovio postupak pregleda i ocjene ponuda te je 22. veljače 2021. donio Odluku o poništenju postupka davanja koncesije.

Žalitelj u žalbi, u bitnom, osporava zakonitost odluke o poništenju. Žalbenim zahtjevom predlaže preinačiti pobijanu odluku, donijeti odluku kojom će kao najpovoljnijeg ponuditelja odabrati žalitelja, jer je ponuda drugog ponuditelja evidentno neuredna sukladno primjenjivim propisima i Obavijesti ili podredno da poništiti pobijanu odluku te predmet vratiti na ponovno odlučivanje. Žalitelj potražuje trošak sastava žalbe u iznosu od 5.000,00 kuna te trošak plaćene naknade za pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

Davatelj odobrenja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina radi davanja koncesije za eksploataciju, u odgovoru na žalbu, u bitnom, osporava navode žalitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od Obavijesti o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina, Uputa ponuditeljima za izradu ponude, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Odluke o poništenju te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je pobijana odluka nezakonita. Žalitelj navodi da davatelj koncesije u odluci o poništenju nije suvislo obrazložio ocjenu da su obje ponude neuredne kao i da potpuno pogrešno tumači Presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Posl. Broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine. Žalitelj navodi da je okolnost razmaka između bušotina iz njegove ponude, budući da je ta činjenica utvrđena u ranijem, pravomoćno okončanom postupku, pitanje o kojem više nije moguće raspravljati. Žalitelj navodi da je tijekom dosadašnjeg postupka Stručno povjerenstvo izvršilo provjeru predloženih istražnih radova, ucertalo i izmjerilo udaljenosti predloženih istražnih bušotina i utvrdilo da je predloženi broj i razmještaj u prostoru sukladan odredbama članka 64. Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploatacija mineralnih sirovina (Narodne novine, broj: 46/18), dakle to pitanje je već pravomoćno utvrđeno, a u Zapisniku Stručnog povjerenstva od 3. veljače 2021., ista okolnost se sada drugačije tumači. Žalitelj ukazuje da je Stručno povjerenstvo u zadnjem zapisniku ucertalo u tri kvadranta dijagonale kvadrata koje su spojnice susjednih točaka dužina 141,42 m, pa samim time predstavljaju dužine veće od dozvoljenih 100 m koje su propisane Pravilnikom o utvrđivanju rezervi kategorije B, a po mišljenju žalitelja je takva metodologija u cijelosti pogrešna, jer smatra da bušotine spojene dijagonalama nisu „susjedne“ pa radi te činjenice nisu razmještene u prostoru sukladno odredbi članka 64. i članka 6. stavak 3. Pravilnika. S druge strane, susjedne bušotine bušotini B10 su bušotine oznake B6, B9, B11 i B14 i niti jedna druga.

Smatra da je stajalište Stručnog povjerenstva iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 3. veljače 2021. neprihvatljivo, jer prema takvom tumačenju članka 64. Pravilnika postoji

previše manjih dužina od dozvoljenih i tada se bitno povećava potreban broj bušotina (više od 50%) pa time i troškovi bušenja koji direktno utječu na ekonomičnost poslovanja, odnosno na cijenu proizvoda. Što se tiče kružnica i šrafura, žalitelj navodi da je možda pogrešno određen promjer kruga, ali kako za njih ne postoje ni uvjeti, ni naputci, ni ograničenja u Zakonu, Pravilniku i Obavijesti, iste nije potrebno ni analizirati.

Davatelj koncesije u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je Stručno povjerenstvo bilo dužno postupiti po primjedbama suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, kojom je izričito određeno da je Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja dužno ponovno razmotriti ponude uz valjano obrazloženje ocjena ponuda prije donošenja nove odluke. Postupajući po primjedbama suda i pravnom shvaćanju suda iz navedene presude, ponovnim razmatranjem i analizom ponude žalitelja (poglavito grafički prikaz, prostorni raspored i mrežu istražnih bušotina), Stručno povjerenstvo je nedvojbeno utvrdilo da udaljenost između istražnih bušotina ne udovoljava odredbama članka 64. stavka 1. Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploataciji mineralnih sirovina (Narodne novine, broj 46/18, u daljnjem tekstu Pravilnika). Davatelj koncesije navodi da ranije nije detaljnije analizirao ponudu žalitelja u segmentu ponuđenih dodatnih istražnih radova za utvrđivanje rezervi B kategorije na površini 10,1 ha, eksploatacijskog polja arhitektonsko - građevnog kamena "Krtolin", jer je primjenom objavljenih kriterija u svim analizama i ocjenama Stručnog povjerenstva ponuda trgovačkog društva Lakolit d.o.o. Šibenik bila najmanje 35 % lošija od ponude trgovačkog društva Kameni Zid d.o.o. Stoga je Stručno povjerenstvo u ranijim analizama smatralo bespredmetnim analizirati udaljenosti između istražnih radova, koje je ponudilo trgovačko društvo Lakolit d.o.o. Šibenik. Davatelj koncesije navodi da je tek presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, osobito naglašeno i naloženo da se ponovno pozorno pristupi razmatranju, analizi i ocjeni ponuda, ponuditelja Kameni Zid d.o.o. Drniš i ponuditelja Lakolit d.o.o. Šibenik, glede usklađenosti s odredbama članka 64. Pravilnika te je nakon pozorne analize cjelokupne dokumentacije koja prileži spisu predmeta, presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine te uvjeta iz dokumentacije o nabavi, nakon ponovnog razmatranja ponude trgovačkog društva Kameni Zid d.o.o. Drniš i trgovačkog društva Lakolit d.o.o. Šibenik, Stručno povjerenstvo utvrdilo da udaljenost između istražnih bušotina koju je ponudilo trgovačko društvo Lakolit d.o.o. Šibenik ne udovoljava odredbama članka 64. stavka 1. Pravilnika. Temeljem ponude trgovačkog društva Lakolit d.o.o. Šibenik, Stručno povjerenstvo je napravilo dva grafička priloga u razmjeru M1:2000, koji nedvojbeno prikazuju da su udaljenosti između istražnih radova, koje je ponudilo trgovačko društvo Lakolit d.o.o. Šibenik veće od 100 m, a što je protivno propisanim odredbama iz članka 64. stavka 1. Pravilnika za B kategoriju i drugu skupinu ležišta.

U žalbenom postupku utvrđeno je da je davatelj koncesije 22. veljače 2021. donio Odluku o poništenju postupka davanja koncesije. U obrazloženju odluke davatelj koncesije se poziva na odredbu članka 38. stavka 1. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17 i 107/20) koja propisuje da će davatelj koncesije poništiti postupak davanja koncesije, ako nakon odbijanja ponuda u postupku davanja koncesija ne preostane nijedna uredna ponuda. Davatelj koncesije nadalje u odluci obrazlaže da je, pridržavajući se primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, donio Odluku o poništenju budući nakon odbijanja ponude ponuditelja Kameni Zid d.o.o., Drniš i žaliteljeve ponude nije preostala nijedna uredna ponuda. Davatelj koncesije navodi da je Stručno povjerenstvo u ranijim analizama smatralo bespredmetnim analizirati udaljenosti između istražnih radova koje je ponudio žalitelj, međutim da je Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni

broj: UsII- 333/20-7 od 21. listopada 2020. godine osobito naglašeno i naloženo da se ponovno pozorno pristupi razmatranju, analizi i ocjeni ponuda ponuditelja Kameni Zid d.o.o. Drniš i žalitelja glede usklađenosti s odredbama članka 64. Pravilnika. Pridržavajući se primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, a poglavito imajući u vidu činjenicu da nije nedvojbeno utvrđeno da ležište arhitektonsko-građevnog kamena "Krtolin" pripada prvoj skupini ležišta u smislu odredbi članka 64. stavka 1. Pravilnika, Stručno povjerenstvo je utvrdilo da ponudu ponuditelja Kameni Zid d.o.o. Drniš, nije moguće ocijeniti urednom. Temeljem navedenog, Stručno povjerenstvo jednoglasno je ocijenilo da je ponuda ponuditelja Kameni Zid d.o.o. Drniš neuredna. Također je na temelju pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, poglavito imajući u vidu činjenicu da su udaljenosti između istražnih radova za B kategoriju i drugu skupinu ležišta, koje je ponudio žalitelj veće od 100 m, što je protivno odredbama članka 64. stavka 1. Pravilnika, Stručno povjerenstvo jednoglasno ocijenilo da je ponuda žalitelja neuredna. Temeljem naprijed iskazanog činjeničnog stanja pridržavajući se primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, Stručno povjerenstvo je donijelo zaključak kojim je Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja predložilo da donese Rješenje kojim će odbiti ponudu ponuditelja Kameni Zid d.o.o. Drniš kao neurednu te odbiti ponudu žalitelja kao neurednu.

Davatelj koncesije je u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda od 3. veljače 2021. naveo: „Temeljem odredbi članka 64. stavka 1. Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploataciji mineralnih sirovina ležišta arhitektonsko - građevnog kamena istražuju se prema odredbama toga Pravilnika, pri čemu su za utvrđivanje i razvrstavanje rezervi kategorija A, B i C1 propisane najveće udaljenosti između istražnih radova za pojedine skupine ležišta prema odredbama Pravilnika. Temeljem odredbi članka 6. stavka 1. Pravilnika, ležišta mineralnih sirovina dijele na skupine i podskupine na temelju: 1. veličine i složenosti oblika (morfoloških obilježja), 2. pripadnosti određenim genetskim tipovima odnosno geološkim formacijama, 3. kemijskog sastava, 4. mineralno-petrografskog sastava i 5. strukturno-tektonskih obilježja. Temeljem odredbi članka 6. stavka 4. Pravilnika, ako za ležište nije utvrđen stupanj poznavanja jednog od elemenata iz stavka 1. ovoga članka, ono se razvrstava u iduću nižu skupinu odnosno podskupinu, iako na osnovi ostalih elemenata udovoljava uvjetima za razvrstavanje u višu skupinu odnosno podskupinu. U obavijesti, koja je oglašena 9. kolovoza 2018. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske, pod brojem objave: 2018/S 01K-0021811, nije određena skupina ležišta temeljem odredbi članka 64. Pravilnika, budući je odredbom članka 47. stavka 2. alineje 1. Zakona o rudarstvu određeno da će se dodatni istražni radovi provesti na već utvrđenim eksploatacijskim poljima u situaciji, ako su na eksploatacijskom polju već izvođeni rudarski radovi, ali je pravo na izvođenje radova prestalo po nekoj osnovi, pa je potrebno iznova utvrditi prostiranje, količinu i kakvoću rezervi mineralnih sirovina, te uvjete eksploatacije (što je slučaj s eksploatacijskim poljem arhitektonsko- građevnog kamena "Krtolin"). Osnovom Obavijesti, oglašenom 9. kolovoza 2018. godine, ponuditelji su imali mogućnost da kao predmet ponude navedu dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi bilo koje od dvije kategorije rezervi arhitektonsko-građevnog kamena (A kategorije ili B kategorije). Temeljem odredbi članka 64. stavka 1. Pravilnika, najveće udaljenosti između istražnih radova za utvrđivanje rezervi bilo koje od dvije spomenute kategorije (A ili B) ovisne su o skupini ležišta, kojoj pripada predmetno ležište arhitektonsko-građevnog kamena "Krtolin". Temeljem primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7; od 21. listopada 2020. godine, ukoliko u vrijeme odabira ponuda još nije poznato kojoj skupini ležišta pripada ležište arhitektonsko-građevnog kamena "Krtolin", moguća su dva

zaključka: 1. da je u konkretnom slučaju isključena primjena članka 64. Pravilnika, budući da ta odredba propisuje razlike koje ovise o tome kojoj skupini ležišta pripada predmetno ležište ili 2. da ponuditelji moraju svoje ponude uskladiti sa strožim kriterijima iz članka 64. stavka 1. Pravilnika (čime bi po prirodi stvari bili ispunjeni i blaži kriteriji), jer bi u suprotnom njihove ponude bile neuredne. Temeljem primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, nije dopušteno isključiti primjenu Pravilnika s obzirom na to da je njegova primjena određena dokumentacijom o javnom nadmetanju, ali i postupanjem Stručnog povjerenstva koje je ocjenjivalo pristigle ponude na temelju članka 64. Pravilnika. Slijedom iskazanog ponuditelji su morali svoje ponude uskladiti sa strožim kriterijima iz članka 64. stavka 1. Pravilnika tj. kao da se radi o ležištu druge skupine. Trgovačko društvo Kameni Zid d.o.o. Drniš, ponudilo je dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi A kategorije na površini 10,1237 ha, pri čemu najveća udaljenost između istražnih radova iznosi 60 m, s namjerom izrade 55 istražnih bušotina, a što su propisane udaljenosti za prvu skupinu ležišta u smislu članka 64. stavka 1. Pravilnika. Temeljem primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, ponudu ponuditelja Kameni Zid d.o.o. Drniš, moguće je ocijeniti urednom isključivo ako je riječ o prvoj skupini ležišta, budući predviđena udaljenost između ponuđenih istražnih radova ne udovoljava odredbama članka 64. stavka 1. Pravilnika, ako je riječ o ležištu druge skupine. Dakle, ponuditelj Kameni Zid d.o.o. Drniš, nije svoju ponudu uskladio sa strožim kriterijima iz članka 64. stavka 1. Pravilnika, a što je prema primjedbama suda i pravnom shvaćanju suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7; od 21. listopada 2020. godine, moralo učiniti (u suprotnom njihova ponuda je neuredna). Žalitelj je ponudio dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi B kategorije na površini 10, 1 ha, s namjerom izrade 24 istražne bušotine. Postupajući po primjedbama suda i pravnom shvaćanju suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, ponovnim razmatranjem i analizom ponude žalitelja (poglavito grafički prikaz, prostorni raspored i mrežu istražnih bušotina), Stručno povjerenstvo je nedvojbeno utvrdilo da udaljenost između istražnih bušotina u ponudi žalitelja ne udovoljava odredbama članka 64. stavka 1. Pravilnika. Temeljem ponude žalitelja Stručno povjerenstvo je napravilo dva grafička priloga u razmjeru M1:2000 (u privitku Zapisnika od 3. veljače 2021. godine), koji nedvojbeno prikazuju da su udaljenosti između istražnih radova, koje je ponudio žalitelj veće od 100 m, a što je protivno propisanim odredbama iz članka 64. stavka 1. Pravilnika, za B kategoriju i drugu skupinu ležišta. Naime, uvidom u grafički prilog iz ponude žalitelja i temeljem istog napravljeni grafički prilog br. 1, Stručnog povjerenstva, razvidno je da udaljenost između bušotine B10 i njoj susjedne bušotine B15 iznosi nedopuštenih 141,42 m. Isti slučaj je i između bušotina B11 i B14 (141,42 m), između bušotina B14 i B19 (141,42 m), B15 i B18 (141,42 m), B18 i B23 (141,42 m), B19 i B22 (141,42 m). Uvidom u grafički prilog žalitelja i temeljem istog napravljenog grafičkog priloga br. 2 Stručnog povjerenstva, razvidno je da unutar površine kvadranta kojeg omeđuju bušotine B10, B11, B14 i B15, ostaje relativno velika površina (približno 25% površine kvadranta, naglašena šrafurom), koja nije "pokrivena" istražnim radovima. Isti slučaj je i s kvadrantom kojeg omeđuju bušotine B14, B15, B18 i B19, te kvadrantom kojeg omeđuju bušotine, B18, B19, B22 i B23. Slijedno iskazanom činjeničnom stanju, pridržavajući se primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine, a poglavito imajući u vidu činjenicu da nije nedvojbeno utvrđeno da ležište arhitektonsko-građevnog kamena "Krtolin" pripada prvoj skupini ležišta u smislu odredbi članka 64. stavka 1. Pravilnika Stručno povjerenstvo, utvrđuje da ponudu trgovačkog društva Kameni Zid d.o.o. Drniš nije moguće ocijeniti urednom. Temeljem navedenog, Stručno povjerenstvo jednoglasno ocjenjuje da je ponuda trgovačkog društva Kameni Zid d.o.o. Drniš

neuredna. Isto tako, slijedno iskazanom činjeničnom stanju, pridržavajući se primjedbi suda i pravnog shvaćanja suda iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7; od 21. listopada 2020. godine, poglavito imajući u vidu činjenicu da su udaljenosti između istražnih radova za B kategoriju i drugu skupinu ležišta, koje je ponudio žalitelj veće od 100 m, a što je protivno odredbama članka 64. stavka 1. Pravilnika, Stručno povjerenstvo jednoglasno ocjenjuje da je ponuda žalitelja neuredna. Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Poslovni broj: UsII-333/20-7 od 21. listopada 2020. godine.“

Odredbom članka 64. stavka 1. Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploatacija mineralnih sirovina (Narodne novine, broj: 46/18) propisane su najveće udaljenosti između istražnih radova za pojedine skupine ležište te je za skupinu ležišta kategorije B druge skupine ležišta propisana najveća udaljenost 100 m.

Kako je razvidno iz opisanog činjeničnog stanja, davatelj koncesije neurednost ponude žalitelja temelji na dva grafička priloga u razmjeru M1:2000 (u privitku Zapisnika od 3. veljače 2021. godine), koji nesporno prikazuju da su udaljenosti između istražnih radova, koje je ponudio žalitelj veće od 100 m, a što je protivno propisanim odredbama iz članka 64. stavka 1. Pravilnika, za B kategoriju i drugu skupinu ležišta.

Odredbom članka 38. stavka 1. točke 3. Zakona o koncesijama propisano je da će davatelj koncesije poništiti postupak davanja koncesije ako nakon odbijanja ponuda u postupku davanja koncesije ne preostane nijedna uredna ponuda.

Odredbom članka 403. stavka 2. ZJN 2016 propisano je da je žalitelj obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi.

Žalitelj u žalbenom postupku nije dokazima osporio grafički prikaz ležišta odnosno nije dokazao svoju tvrdnju da je davatelj koncesije pogrešno primijenio odredbe Pravilnika, već samo paušalno navodi da je metodologija davatelja koncesije pogrešna, jer smatra da bušotine spojene dijagonalama nisu „susjedne“ pozivajući se na odredbu članka 6. stavka 3. Pravilnika odnosno da je stajalište Stručnog povjerenstva iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 3. veljače 2021. neprihvatljivo. Međutim, iz odredbe članka 6. stavka 3. Pravilnika, koja glasi: „Pripadnost ležišta mineralnih sirovina određenoj skupini i podskupini određuje optimalnu vrstu i gustoću (međusobnu udaljenost) istražnih radova kojima se utvrđuje stupanj istraženosti i poznavanja ležišta“, ne može se zaključiti da je metodologija davatelja koncesije pogrešna jer bušotine spojene dijagonalama nisu „susjedne“.

Istovremeno davatelj koncesije je u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda opširno obrazložio razloge na temelju kojih je ponude oba ponuditelja ocijenio neurednima, te je u Grafičkom prilogu br. 1 i br. 2 jasno prikazao udaljenosti između istražnih radova, koje je ponudio žalitelj, a koje su veće od 100 m te je na utvrđeno činjenično stanje primijenio relevantne odredbe Pravilnika.

U odnosu na žaliteljev navod da je njegova ponuda dosada ocjenjivana valjanom te da o pitanju razmaka između bušotina iz njegove ponude više nije moguće raspravljati, ukazuje se da su poništavanjem ranijih odluka o odabiru poništene i sve pravne posljedice takvih odluka. Poništavanjem odluka o odabiru predmet je vraćan davatelju koncesije na ponovno postupanje. Davatelj koncesije je nakon primitka odluka Državne komisije o poništenju ranije navedenih odluka o odabiru imao dužnost ponovnog razmatranja i stručne ocjene pristiglih ponuda, što uključuje i mogućnost drugačije ocjene ponuda (koji stav je potvrđen u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske UsII-136/19 od 13. ožujka 2019.).

Slijedom svega navedenog, budući da žalitelj nije u smislu članka 403. stavka 2. ZJN 2016 osporio ocjenu davatelja koncesije da njegova ponuda nije sukladna odredbi članka 64. stavka 1. Pravilnika žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je u žalbenom postupku postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna, od čega 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka te 5.000,00 kuna na ime troška sastava žalbe.

Člankom 431. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok je stavkom 3. propisano da je stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da žalitelj nije uspio sa žalbom, sukladno citiranoj odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016 žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Slijedom navedenog, a sukladno ovlaštenju iz članka 425. stavka 1. točke 6. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja,
Zagreb, Ulica grada Vukovara 78
2. Lakolit d.o.o. Šibenik, Bože Peričića 26